

بمبورن که ناتوانم ناوی راستینی خوم بنووسم

له‌وانه‌ی هه‌ندېک له لیکدانه‌وهو زانیاړی‌کان وا له‌مروؤ بکه‌ن که به‌رهو ناکامی و بنه‌سټ شوؤری بکه‌نوه. من په‌کېک بووم له‌وه‌کسانه‌ی که زانیاړی هه‌ل وای لیکردم که ده‌ست بؤ تاوانتیک به‌م. ماوه‌ی زیاتر له‌پینچ سالبوو شووم کړدبوو، به‌لام مندالمان نه‌دېوو. پیاوړه‌کم ئاوانی ئه‌وه‌بوو بیئ به‌باوک مندا لیکي هه‌بیټ. چه‌ندین جار سهردانی دکتورمان کرد، هیچ چاره‌مان نه‌بوو. دکتور به‌منی گوت گرفته‌که له‌تو‌دایه‌و میړده‌که‌ت هیچ نه‌خو‌شی نیه. هه‌رچه‌نده دکتوره‌که به‌ته‌نیا ئه‌مه‌ی به‌من گوتیوو، به‌لام دیسانه‌وه ترسم له‌وه هه‌بوو که میړده‌کم ته‌لاقم بدات یان ژنیکی دیک به‌یئ، بویه به‌دوای ئه‌وه‌دا ده‌گه‌پام که مندا لیک پیدا بکه‌م. میړده‌کم له‌نیوان عیراق و ئیران بازگانگی ده‌کرد. من به‌رنامه ریژیم کړدبوو، بریارم دابو چه‌ند مانگ به‌ر له‌هانتی به‌هار، واته به‌ر له‌رویشتنی میړده‌کم بؤ ئیران بانگه‌شوی ئه‌وه بکه‌م که بارداروم سگم هه‌یه. سهره‌تای په‌که‌مین مانگی زستان به‌میړده‌کم هم گوت که من باردارم. میړده‌کم له‌خو‌شیا نا‌نیده‌زانی چی بلئی و چون سوؤز خو‌شه‌و بیستی خوی بؤ من به‌یان بکات. من وام تیگه‌یاند که چه‌زنا کهم خزمانی ئه‌و بزانت، ئیمه دوور له‌خزم و که‌سه‌کامان له‌شاری به‌غداد به‌ته‌نیا له‌خانوو لیکدا ده‌شاین. هه‌رکاتی هه‌ستم ده‌کرد میړده‌کم دیته‌وه مال و خو‌م پیشان ده‌دا که له‌به‌ر بارداریه‌که توانای کارکردنم نیه. میړده‌کم پیاوکی زور مېهره‌بان و بو‌یزدان بوو، هه‌ولئ ده‌دا خزمه‌تکاریم بؤ بگریئ، من رازی نه‌ده‌بووم، ده‌ترسام بوونی ژنیکی دیکه نه‌نییه‌کم ئی ئاشکرا بکات، به‌لام میړده‌کم ئاماده‌نه‌بوو منی باردار به‌ته‌نیا جیبئلی. کاتی زانیم له‌به‌ر خاتری من ئاماده‌نی به‌رهو ئیران بیوات، رازی بووم که ژنیک وه‌ک خزمه‌تکار بیته‌ه ماله‌که‌مه‌وه. دوی ته‌واو بوونی چه‌ژنی نه‌وؤز، میړده‌کم له‌گه‌ل هاوکارانی خوی به‌نیازی رویشتن به‌رهو ئیران به‌پئی

به‌سه‌سته‌رو دکتوره‌کان دا. دوی پاککردنه‌وه، مندا له‌کم لئوه‌رگرتن. دایکه‌که به‌و مندا ل بوونه زور دلخو‌ش ببوو، چاوی بؤ مندا له‌که‌ی ده‌گتیرا، من مندا له‌کم له‌سه‌ر سنگی دانا، بونی پیوه‌کرد. له‌و کات‌ده هه‌ستم به‌سوؤری دایکایه‌تی نه‌کرد، چه‌زم ده‌کرد تا زوهه دایکه‌که به‌خو‌ی و مندا له‌که‌ی لئیر فینم. دره‌نگی شوو ژنه‌که خوی لیگه‌وت، من به‌هتواشی مندا له‌کم خسته‌ناو له‌گه‌لیدا ده‌م. ئه‌وان له‌خو‌شیا نا نه‌یاند زه‌زانی چون سو‌یاسم بکه‌ن. ژنه‌که له‌ته‌خو‌شخانه خه‌ویندرا. ماوه‌ی 10 زور هاوکاری بووم. زور دوی زور باری قورستر ده‌بوو. میړدی ژنه‌که زورانه سهردانی ده‌کردین، خو‌اردنی بؤ ده‌مینان، به‌لام زور جارن خو‌م خو‌اردنم ده‌کړی و به‌کابرام ده‌گوت که پیوست ناکات سی ژمه‌ه بئتو خو‌اردن به‌یئ. پیمنده‌گوت ته‌نیا نیوه‌و‌یاس بئتو هه‌والمان بېرسئت. زوری یازده‌یه‌م ژانکی سخته‌ی لپه‌ت، دکتوره‌کان پیشبینی ئه‌وه‌یاند کرد که مندا له‌که ده‌بیئ. من له‌خو‌شیا نا نه‌مده‌زانی چی بکه‌م، خو‌م ئاماده‌ کړدبوو، جل‌ویه‌رگی پیوستم کړی بوو، دامنا‌بوو هر مندا له‌که به‌ئ، برفینم و بېوم. نیوه‌شو و مندا له‌که هاته‌ دنیا‌یه‌وه. کوپکی جوانیکه‌ی خرین بوو. من له‌جیاتی باوکی مژدانه‌م

به‌وشه‌ی دایه‌و بابه‌ه ماله‌که‌ی رو‌شن کړدبووینه‌وه. شه‌وینکیان پیاوړه‌کم پنیگوم: (ژنه‌که من له‌دوون پاک‌و ره‌وشت به‌ریزی تۆ دلنیا‌م، به‌لام گریکو‌زیه‌که سهر دلنی گرتووم و ازمن لئنا هتئ، چه‌زم ده‌کم ئه‌و نه‌نپه‌ت بؤ بدرکنیم. دیته‌ به‌رت که سهردانی دکتورمان ده‌کرد. له‌و سهردانانه جارنکیان دکتوره‌که به‌ته‌نیا بانگی منی کردو پی گوت که ژنه‌که‌ت هیچ گرفتنی نیه و نه‌خو‌شیه‌که له‌تۆ دایه. من ئه‌و راستیه‌م له‌تۆ شارده‌وه، به‌لام ئیستا هه‌ست ده‌کم که دکتوره‌که درؤی له‌گه‌ل من کړدووه. چونکه پیش ئه‌وه‌ی تۆ سگت بیئ و باردار بیت، من یاسه‌وانتیم گرتیوو، ته‌نیا بؤ ئه‌وه‌ی ئاگی له‌سه‌سوکه‌وتی تۆ بیت. ده‌ترسام ناپاکیم ئی بکه‌یتو به‌ریگه‌ی قاچاغ مندا لیک پیدا بکه‌ی. کاتی مژده‌ت پیدام که باردار، په‌کسر چومه‌ لای دکتور و تیمگه‌یاند که تۆ باردار. دکتوره‌که گوتی: ئه‌وه‌ی راستی بیت تۆ هیچ نه‌خو‌شیت نیه و هؤی مندا ل نه‌بوونه‌که له‌ژنه‌که‌ت دایه، به‌لام مادام سگی هه‌یه، دیاره نه‌خو‌شیه‌که‌ی نه‌ماوه). کاتی پیاوړه‌کم قسه‌کانی خوی ته‌واو کرد، ئه‌وسا هه‌ستم به‌مرؤفوبوون و دل‌سوؤری دکتوره‌که کړدو زانیم زور چاکه‌ی ئیمه‌ی ویستوووه‌ه‌زی

کاری ده‌کرد، زور دوی زور ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بووین. مندا له‌کامان گه‌وره‌کردن. هه‌موویان ژبانی هاوسه‌ریبان پیکه‌پینا. دوی ماوه‌یه‌ک پیاوړه‌کم له‌رو‌دایو ئوتومبیل گیانی له‌ده‌ست دا. کوره‌که‌وره‌که‌م گه‌رایه‌وه لام و به‌یه‌که‌وه ژباین. ئه‌و کاته‌ی هاته‌وه لای من، کورنکی چارگه‌ش‌میان هه‌بوو. خو‌شه‌ویستی هه‌مووان بوو، زورنکیان دایکی و باوکی چوونه بازار و ئه‌ویشیان له‌گه‌ل خو‌یسان بربد، ئیدی له‌بازار مندا له‌که‌یان گوم کرد، ئه‌وه‌نده‌ی به‌دوایدا گه‌ران و سوران نه‌دو‌زرایه‌وه. بزبوونی مندا له‌که وه‌ها تاروی بؤ هتیا‌بووم که شه‌وو زور ئارام لئیه‌لگیرابوو. خو‌اردن و خو‌راکم لیحه‌رام بوو. کوپه‌که‌م و بووکه‌کم دلنی منیان نه‌ده‌دایه‌وه‌و به‌ژبان و داهاتوو دلگه‌رمیان ده‌کردم. من له‌ویوه هه‌ستم به‌ئازاری ئه‌و دایکه کرد که من کوپه‌که‌یم لی رفاندبوو. ماوه‌ی 25 سال زیاتره که کوره‌ زا کهم بزبووه، هه‌رچه‌نده ئیستا چه‌ند مندا لی جوانیکه‌یان هه‌یه، به‌لام من به‌رده‌وام ئه‌و کوپه‌زایه‌م له‌به‌ر چاره‌وه له‌بیرم ناچیتته‌وه. هه‌رکاتی بئیر له‌کوپه‌زا بزده‌کم ده‌که‌مه‌وه، په‌کسر دایکی راستینی کوپه‌که‌ی خو‌م دیته‌وه به‌رچاوو خه‌فته‌ی بؤ ده‌خوم. ئیستا هه‌ست به‌و تارانه ده‌کم که دره‌هق به‌دایکک ئه‌نجام داوه، ویزدانم ئازارم که‌س بمناسی و هه‌رگیز چه‌زیش ناکم که کوپه‌که‌م له‌و راستیه‌ نا‌گاداریتته‌وه، بویه دای‌ی بوردن ده‌کم که ناتوانم ناوی خو‌م بنووسم و ناشتوانم راستی ژبانی خو‌م مندا له‌کان بگریمه‌وه، ته‌نیا کورته‌یه‌کم له‌ژبانی خو‌م گپه‌وه‌وه.

گوشه‌ه‌ی ده‌دوون

شهر و هه‌لاتن

شهر و هه‌لاتن دوو ديارده‌ی هه‌لچوونی ده‌روونین زیاتر له‌وه‌ی که دوو کرده‌به‌ن له‌زانتی ده‌روون ناسیدا ئه‌وه جیگر بیوه کاتی هه‌ندی شت ده‌بنه‌هؤی وروژاندنی مرؤفکیان یان ناژه‌لئک، په‌کک له‌دیارده‌کانی شهر به‌شیوه‌ی هئرش بردن و به‌رگری وه‌ یان هه‌لاتن به‌شیوه‌ی ترسو و تاکتیک به‌کار دینئ. ئه‌و دوو ديارده‌یه هه‌ر زینده‌وه‌رئک به‌کاربان به‌یئ ئه‌وه مل ملانئیه‌که‌وه له‌پیناو مانه‌وه‌ی خو‌دایه‌... به‌کاره‌پینانی هه‌رکامیک له‌و دوو ديارده‌یه کاتو شوینی تابه‌تی خوی هه‌یه. ئه‌گر بواری شوین و کات زور بوو حاله‌ته‌که‌ش ئالوزیوو په‌نا بؤ هه‌لاتن ده‌بات، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌وه نریک بوونه‌وه‌ی دوو دژ له‌یه‌کتری له‌کاتی ده‌سته‌و یخ‌دا ئه‌گر هئرش بردن زیاد نه‌کات، ئه‌مه له‌ژبانی هه‌ندی ناژه‌لی زور شهرمن و ترسنؤکی وه‌کو که رویشک و مشکیشدا زور به‌ ئاشکرا هه‌ستی پی ده‌کری ئینجا چ جای ناژه‌له‌ درنده‌کان. به‌رواردکردنی جیهانه‌ سیاسییه‌که‌ی عیراق له‌گه‌ل ئه‌و حاله‌ته‌ سایکولوژییه‌دا ئه‌وه‌مان بېردینئته‌وه که ده‌بی هه‌میشه‌ خه‌لگی ئه‌م ولاته‌ه وریاو ئاماده‌ باش بن نه‌ک له‌ناکو بگریته‌ه‌ری. ئه‌وه‌زعه‌ سیاسی و حزبی و ئیداریه‌ خراپه‌ی که له‌دوی رووخانی ریژه‌وه‌ له‌م ولاته‌دا بئرا هه‌ر له‌شیوه‌ی دارستانه‌ پیر له‌ترسو چه‌نال و ئالوزه‌کان ده‌چوو که تا ئیستاش به‌ ته‌واوی بنی نه‌ناوه‌ته‌وه.

له‌ناو ئه‌وه هه‌موو ترسناکی و شه‌روه‌لانو و خو‌ مه‌لاسدانانده‌دا کورد وه‌کو نه‌ته‌وه‌وه کوردستانیش وه‌کو خاک بؤ شو‌قینئ و په‌که‌زه‌پرسته‌کان چه‌ورتین تیکه‌و نیچیر بووه که به‌ته‌مای خو‌اردنی بووبیتن. ده‌یان چه‌قل و رژی نه‌خشه‌یان بؤ گورگه‌کان ده‌کیشا چون ملی کورد بشکینن و خاک به‌ده‌رو بی دسه‌لاتی بکه‌ن. دیاره دکتور چه‌کیم له‌هه‌موو زه‌مان و زرفوکیدا ته‌نها مه‌رگ گل ناداته‌وه ئه‌گینا ده‌رمانی زوره‌ بؤ چاره‌سهر. ئه‌وه‌که‌یمه کورددیه بؤ ئه‌مؤی عیراق نه‌ک ته‌نها ده‌رمانی بؤ ناوینته‌کردنی کورد گردوته‌وه به‌لکو ده‌رمان و دعای بؤ هه‌موو پیکه‌تانه‌کانی ئه‌م ولاته‌ه نووسی له‌م پاری درنده‌وه بؤ ئه‌وپه‌ری ترسنؤک و دواچاریش سهریه‌ی دکتوری و چه‌کیمی بو‌خوی له‌به‌ر کردو به‌سهر نه‌خو‌شه‌کاندا ده‌سوپرتته‌وه...

راسته‌ ئیستا هه‌نگاویکی باش نراوه له‌پیکه‌پینانی حکومه‌تی عیراقی و کوردی، به‌لام بؤ نه‌ته‌وه‌یه‌کی وه‌کو کورد ئیستا له‌هه‌موو کاتیک زیاتر ده‌بی وریاو ئاماده‌بی، چونکه هئیشتا (که‌رکوک) وه‌کو خوی وایه‌و سالی 2007‌یش زور نریکه‌وه بووه، بریاری 58‌یش بؤ کورده‌که‌رکوکیه‌کان ئه‌ستیره‌یه‌کی که‌شی هیواپانه، هئیشتا تمنا‌ه‌ی ته‌واو له‌نیوان کورد خو‌یدا به‌رچه‌سته‌ نه‌بووه و لیره‌وه له‌وی گویمان له‌هه‌ندی قسه‌ ده‌بی بونی ناخو‌شمان هه‌یه، هئیشتا... هئیشتا. بویه ده‌بی له‌ناو خو‌دا هه‌میشه‌ له‌سه‌ی دورکه‌وین و هال بیئن، به‌رامبه‌ر لوزمن و ناچه‌زیش بؤ شه‌رو هئرش.

په‌شیوی زور ئه‌بیته‌هؤی نه‌خو‌شی و ئه‌نجامی ترسناک

نا: که‌لسوم

ته‌ندروستی چه‌سته‌ توووشی مه‌ترسی ده‌کهن. هه‌رچه‌نده چه‌سته‌ پیشوازی خو‌گونجاندن له‌گه‌ل مه‌ترسیه‌کاندا بکات بؤ به‌رده‌وامی بوون هئنده‌ وه‌ له‌خو‌یدا کۆده‌کاته‌وه، جا ئه‌گر هه‌ولدانی چه‌سته‌ بؤ خو‌پاراستن له‌مه‌ترسیه‌کان سه‌رکه‌وتوو بوو ئه‌وا چه‌سته‌ به‌خترایی ده‌گه‌رپته‌وه بؤ هه‌لومه‌رجی ئاسایی خو‌ی، به‌لام ئه‌گر ده‌رگای به‌رگری شکستی هئینا ئه‌وا په‌شیوی ده‌گورپ بؤ دل‌پراوکه‌و پاشان ده‌گورپ بؤ خه‌مؤکی (نیکتیاب) پاشان ئینجا هه‌نگاوه‌کانی شله‌ژان و په‌شیوی بیره‌وش به‌دوی خو‌یدا دینئ.

په‌شیوی ده‌ندروستی چه‌سته‌ توووشی مه‌ترسی ده‌کهن. هه‌رچه‌نده چه‌سته‌ پیشوازی خو‌گونجاندن له‌گه‌ل مه‌ترسیه‌کاندا بکات بؤ به‌رده‌وامی بوون هئنده‌ وه‌ له‌خو‌یدا کۆده‌کاته‌وه، جا ئه‌گر هه‌ولدانی چه‌سته‌ بؤ خو‌پاراستن له‌مه‌ترسیه‌کان سه‌رکه‌وتوو بوو ئه‌وا چه‌سته‌ به‌خترایی ده‌گه‌رپته‌وه بؤ هه‌لومه‌رجی ئاسایی خو‌ی، به‌لام ئه‌گر ده‌رگای به‌رگری شکستی هئینا ئه‌وا په‌شیوی ده‌گورپ بؤ دل‌پراوکه‌و پاشان ده‌گورپ بؤ خه‌مؤکی (نیکتیاب) پاشان ئینجا هه‌نگاوه‌کانی شله‌ژان و په‌شیوی بیره‌وش به‌دوی خو‌یدا دینئ.

په‌شیوی ده‌ندروستی چه‌سته‌ توووشی مه‌ترسی ده‌کهن. هه‌رچه‌نده چه‌سته‌ پیشوازی خو‌گونجاندن له‌گه‌ل مه‌ترسیه‌کاندا بکات بؤ به‌رده‌وامی بوون هئنده‌ وه‌ له‌خو‌یدا کۆده‌کاته‌وه، جا ئه‌گر هه‌ولدانی چه‌سته‌ بؤ خو‌پاراستن له‌مه‌ترسیه‌کان سه‌رکه‌وتوو بوو ئه‌وا چه‌سته‌ به‌خترایی ده‌گه‌رپته‌وه بؤ هه‌لومه‌رجی ئاسایی خو‌ی، به‌لام ئه‌گر ده‌رگای به‌رگری شکستی هئینا ئه‌وا په‌شیوی ده‌گورپ بؤ دل‌پراوکه‌و پاشان ده‌گورپ بؤ خه‌مؤکی (نیکتیاب) پاشان ئینجا هه‌نگاوه‌کانی شله‌ژان و په‌شیوی بیره‌وش به‌دوی خو‌یدا دینئ.